

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 1404/05
30.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Slijepčevića, predsednika veća, Ljiljane Ivković-Jovanović, Slobodana Spasića, Nadežde Radević i Nikole Stanojevića, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", radi duga, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž 308/05 od 4.3.2005. godine, u sednici održanoj dana 30.6.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž. br. 308/05 od 15.3.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu Gž 308/05 od 15.3.2005. godine, stavom I izreke nastavljen je postupak u ovoj pravnoj stvari prekinut rešenjem Okružnog suda Gž 164/00 od 10.5.2000. godine, a stavom II izreke odbijena je žalba tužioca i presuda Opštinskog suda u Zrenjaninu P 2047/96 od 30.3.1999. godine potvrđena, kojom je presudom odbijen u celosti tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se obaveže tuženi da tužiocu plati 8.816,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 1.7.1994. godine do isplate, iznos od 10.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 2.7.1994. godine do isplate i iznos od 8.816,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 24.8.1994. godine do isplate, kao i da mu naknadi sve troškove ovog postupka sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja do isplate. Obavezan je tužilac da tuženom na ime troškova parničnog postupka plati 2.855,00 dinara.

Protiv navedene drugostepene presude tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je na osnovu člana 386. saveznog ZPP u vezi člana 491. stav 4. ZPP ("Sl. gl. RS", br. 125/04 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.2.2005. godine), ispitao pobijanu drugostepenu presudu i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredbe člana 354. stav 2. tačka 11. saveznog ZPP, na koju Vrhovni sud pazi u postupku po reviziji po službenoj dužnosti. Pobijana presuda sadrži sve što je potrebno da bi se mogla ispitati-jasna je, potpuna i pravilna, pa nije učinjena ni bitna povreda odredbe člana 354. stav 2. tačka 14. saveznog ZPP.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilac AA bio je vlasnik i jedini osnivač P.P. "VV". Od strane ovog privatnog preduzeća u leto 1994. godine tuženom "BB" isporučeno je u nekoliko navrata ukupno 72.040 kg ____, ali tuženi mu nije platio ugovorenu cenu. Rešenjem Privrednog suda u Zrenjaninu St. br. 82/95 od 31.8.1995. godine otvoren je nad PP "VV", stečaj, ali je odlučeno da se stečajni postupak neće sprovesti i isti je zaključen, jer je u postupku utvrđeno da stečajni dužnik nema imovine kojom bi se pokrili troškovi stečajnog postupka.

Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su tužbeni zahtev tužioca AA odbili kao neosnovan, zbog osnovanosti prigovora nedostatka aktivne legitimacije.

Pravni posao koji je osnov tužiočevog potraživanja zaključen je između PP "VV" i tuženog, a ne između tužioca i tuženog. Tužilac je jedini vlasnik i osnivač navedenog PP nad kojim je rešenjem Privrednog suda u Zrenjaninu St. br. 82/95 od 31.8.1995. godine, stečajni postupak otvoren a zatim zaključen, zbog nedostatka imovine stečajnog dužnika. Na taj način je tim rešenjem Privrednog suda u Zrenjaninu, P.P. "VV" prestalo da postoji. Odredbe člana 88. Zakona o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji ("Sl. list SFRJ", br. 84/89 i kasnije izmene i dopune "Sl. list SRJ", br. 37/93, br. 28/96) koje se primenjuju na konkretan slučaj, propisuju da stečajno veće može doneti odluku da se stečajni postupak otvori, ali da se ne sprovodi ako utvrdi da imovina stečajnog dužnika koja je ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za izmirenje troškova tog postupka ili je neznatne vrednosti. U tom slučaju donosi rešenje kojim se stečajni postupak zaključuje. Činjenica da je tužilac bio jedini vlasnik i osnivač PP "VV" pre otvaranja stečaja nad istim i istovremeno njegovog zaključenja navedenim rešenjem privrednog suda u Zrenjaninu, zbog nedostatka imovine, ne znači da je on postao njegov pravni sledbenik. Odredbe člana 88. stav 5. navedenog Zakona propisuju da će se imovina dužnika upotrebiti za namirenje troškova stečajnog postupka a da će se neutrošeni deo predati osnivaču bez preuzimanja obaveza. Iz citirane odredbe ne proizilazi zakonsko sledništvo osnivača (ili vlasnika) na imovini pravnog lica koje je prestalo da postoji na način predviđen odredbama člana 88. Zakona o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji. To pravo osnivača i vlasnika privatnog preduzeća ne proizilazi ni iz odredbi člana 2, 82, 138, 160, 165 i 188. Zakona o preduzećima "Sl. gl.

privatnog preduzeća ne priznaju ni iz odredbi člana 2, 32, 100, 100, 100. i 100. Zakona o preduzećima "Sl. g. SFRJ" br. 77/88, 40/89, 46/90 i 61/90), ni iz odredbi Zakona o preduzećima iz 1996. godine. Kako tužilac nije postao pravni sledbenik PP "VV" koji je bio poverilac spornog potraživanja u odnosu na tuženog kao dužnika, pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da tužilac nije aktivno legitimisan u ovoj pravnoj stvari. Stoga je pravilno odbijen tužbeni zahtev kao neosnovan.

Suprotno navodima revizije, pri oceni postojanja aktivne legitimacije tužioca ne može se primeniti član 147. Zakona o prinudnom poravnanju, stečaju i likvidaciji, jer se odnosi na fazu naknadne deobe, tj. namirenje poverilaca u sprovedenom redovnom postupku stečaja posle pravnosnažnosti rešenja o glavnoj deobi, što podrazumeva postojanje određene imovine stečajnog dužnika, što ovde nije slučaj. Konkretni slučaj u celosti regulišu odredbe člana 88. ovog Zakona (tzv. skraćeni postupak stečaja nad dužnikom), koje su od strane nižestepenih sudova pravilno primenjene.

Sa izloženog, Vrhovni sud je na osnovu člana 393. saveznog ZPP, odlučio je kao u izreci ove presude.

Predsednik veća- sudija

Dragiša Slijepčević, s.r.

Za tačnost otpravka

MN